รายงานนวัตกรรมการศึกษา

โรงเรียนเบญจลักษ์พิทยา อำเภอเบญจลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ

ชื่อเรื่อง การพัฒนาระบบบริหารจัดการโดยใช้ BP-STID Model สำหรับโรงเรียนเบญจลักษ์พิทยา

ผู้จัดทำ นายบรรจง สีคำ รองผู้อำนวยการโรงเรียนเบญจลักษ์พิทยา

ปี พ.ศ. ๒๕๖๖

ประเภทนวัตกรรมด้าน ☑ ด้านการบริหารจัดการ ☐ ด้านหลักสูตร ☐ ด้านการจัดการเรียนรู้ ☐ ด้านสื่อและเทคโนโลยี ☐ ด้านการวัดและประเมินผล

๑. หลักการ

การเปลี่ยนแปลงที่ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการเปลี่ยนผ่านของความรู้เป็นไปอย่างรวดเร็วและไม่มีที่สิ้นสุดของโลกในศตวรรษที่ ๒๑ การศึกษามีบทบาทสำคัญในการสร้างความได้เปรียบของประเทศเพื่อการแข่งขันและยืนหยัดในเวทีโลกภายใต้ระบบเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นพลวัตจึงเกิดเครือข่ายองค์กรความร่วมมือเพื่อทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ (Partnership for ๒๑ Century Skills) หรือมีชื่อย่อว่าเครือข่าย P๒๑ ขึ้นในประเทศสหรัฐอเมริกาซึ่งเป็นการรวมตัวกันทั้งจาก บริษัท เอกชนชั้นนำขนาดใหญ่องค์กรวิชาชีพระดับประเทศและผู้ที่ทำงานอยู่ในวงการศึกษาและหน่วยงานของรัฐได้ร่วมกันพัฒนาวิสัยทัศน์เพื่อความสำเร็จของผู้เรียนในระบบเศรษฐกิจโลกใหม่โดยได้เสนอกรอบความคิดเรื่อง“ ทักษะแห่งอนาคตใหม่:การเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑” ด้วยเล็งเห็นว่าเยาวชนจะต้องมีองค์ความรู้ทักษะความเชี่ยวชาญและสมรรถนะต่างๆเพื่อให้ประสบความส าเร็จทั้งในด้านการทำงานและการดำเนินชีวิตในอนาคต (P๒๑, ๒๐๑๕) ซึ่งผู้เรียนจะใช้ความรู้ในสาระหลักบูรณาการจากการสั่งสมประสบการณ์ที่ผ่านมาร่วมกับทักษะ ๓ ด้าน ได้แก่ ทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรมทักษะสารสนเทศสื่อและเทคโนโลยีและทักษะชีวิตและอาชีพ (สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย, ๒๕๕๙) สำหรับประเทศไทยนั้นจึงได้มีความพยายามในการพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถของคนไทยให้มีทักษะความรู้ความสามารถและสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาประเทศภายใต้แรงกดดันภายนอกจากกระแสโลกาภิวัตน์และแรงกดดันภายในประเทศที่เป็นปัญหาวิกฤตที่ประเทศต้องเผชิญเพื่อให้คนไทยมีคุณภาพชีวิตที่ดีจึงเป็นสาเหตุหลักที่ทำให้เกิดการพัฒนาการศึกษาของประเทศให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ เพื่อให้คนไทยทุกช่วงวัยมีทักษะความรู้ความสามารถและพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตไปสู่ยุค Thailand ๔.๐ (ส านักงานเลขาธิการสภาการศึกษา : ๒๕๖๐)

ปัจจุบันผู้ใช้อินเทอร์เน็ตทั่วโลกมีจ านวนเกือบ ๓.๕ พันล้านคน (Kemp, ๒๐๑๖) อินเทอร์เน็ตกลายเป็นแหล่งแห่งการแบ่งปันและแลกเปลี่ยนข้อมูลที่ใหญ่ที่สุดในโลกและทำให้เกิดการเปลี่ยนรูปแบบการสื่อสารจากยุคการสื่อสารแบบเดิมเช่นการพบปะพูดคุยสนทนาแบบเห็นหน้าพบเจอตัวกันของคู่สนทนาหรือการเขียนหรือส่งจดหมายทางไปรษณีย์เป็นต้นมาสู่การใช้เทคโนโลยีการสื่อสารในยุคดิจิทัลแห่งโลกเสมือนจริง (Eid & Ward : ๒๐๐๙) โดยแนวโน้มของการใช้คอมพิวเตอร์อินเทอร์เน็ตและโทรศัพท์มือถือในประเทศไทยนั้นสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องการสำรวจการมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือนโดยส านักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ได้รายงานถึงแนวโน้มของการใช้อินเทอร์เน็ตและโทรศัพท์มือถือของประชากรอายุ ๖ ปีขึ้นไปของประเทศไทยพบว่าในช่วงระยะเวลา ๕ ปีระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙ ผู้ใช้คอมพิวเตอร์ลดลงจากร้อยละ ๓๓.๗ (จำนวน ๒๑.๒ ล้านคน) เป็นร้อยละ ๓๒.๒ (จำนวน ๒๐.๒ ล้านคน) ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๒๖.๕ (จำนวน ๑๖.๖ ล้านคน) เป็นร้อยละ ๔๗.๕ (จำนวน ๒๙.๘ ล้านคน) และผู้ใช้โทรศัพท์มือถือทุกประเภทเพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๗๐.๒ (จำนวน ๔๔.๑ ล้านคน) เป็นร้อยละ ๘๑.๔ (จำนวน ๕๑.๑ ล้านคน) และผู้ใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนเพิ่มขึ้นจาก ร้อยละ ๘.๐ (จำนวน ๕.๐ ล้านคน) เป็นร้อยละ ๕๐.๕ (จำนวน ๓๑.๗ ล้านคน) นอกจากนี้รายงานผลการสำรวจพฤติกรรมผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทยโดยสำนักงานพัฒนา

ธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (ส่วนงานดัชนีและสำรวจ : ๒๕๖๑) พบว่ากิจกรรมที่ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตนิยมทำผ่านอุปกรณ์เคลื่อนที่ ได้แก่ การพูดคุยผ่านเครือข่ายสังคมหรือ Social Network ร้อยละ ๘๖.๘ รองลงมาเป็นการดูวิดีโอผ่าน YouTube ร้อยละ ๖๖.๖ การอ่านหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ร้อยละ ๕๕.๗ การค้นหาข้อมูลร้อยละ ๕๔.๗ และการทำธุรกรรมทางการเงินร้อยละ ๔๕.๙ ตามล าดับ

การก้าวผ่านเข้าสู่โลกแห่งการเรียนรู้แบบใหม่ การบริหารจัดการ การปรับกระบวนการเรียน การสอนเพื่อให้สอดคล้องกับพฤติกรรมของผู้เรียนที่เปลี่ยนแปลงไปและการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่มาเป็นเครื่องมือกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียนนับเป็นความท้าทายสำหรับผู้สอนอย่างยิ่ง (สุวิทย์เมษินทรีย์: ๒๕๖๑) เนื่องจากการเรียนการสอนตามปกติในชั้นเรียนเป็นการเรียนในลักษณะของการเรียนกลุ่มใหญ่ซึ่งผู้เรียนไม่สามารถกำหนดสถานที่หรือเวลาในการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองอีกทั้งผู้เรียนไม่สามารถได้รับความรู้ตามที่ผู้สอนนำเสนอได้เท่าเทียมกันทั้งห้องเนื่องจากผู้เรียนมีความสามารถในการเรียนรู้เร็วช้าที่แตกต่างกันทำให้เกิดความกดดันในการเรียนและด้วยเวลาที่เร่งรัดและเนื้อหาที่มีจำนวนมากเกินไปท าให้การจัดการเรียนการสอนไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์อย่างครบถ้วนสมบูรณ์อีกทั้งผู้เรียนขาดการทบทวนเนื้อหาภายหลังการเรียนในห้องเรียนส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับที่ไม่ดีนัก (วัฒน์ พลอยศรี: ๒๕๕๓) ดังนั้น การจัดการเรียนรู้ที่พิจารณาถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลความต้องการและความสามารถจะทำให้ผู้เรียนแต่ละคนเรียนรู้ในสิ่งที่ตนสนใจตามก าลังความสามารถของตนการใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมจะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ (กิดานันท์ มลิทอง : ๒๕๔๘) ปัจจุบันได้มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนอย่างแพร่หลายมหาวิทยาลัยทั่วโลกได้พัฒนาและขยายระบบศึกษา

จากการศึกษาภายในห้องเรียน (Face-to-Face หรือ Traditional Learning) เป็นการเรียนการสอนแบบออนไลน์ (Online Learning) ขึ้นเป็นจำนวนมาก (Allen & Seaman :๒๐๐๖) เพื่อเป็นแนวทางเลือกในการเรียนรู้เพิ่มเติมและสามารถแก้ไขปัญหาเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคลความต้องการและความสามารถของผู้เรียนอีกทั้งยังช่วยเอื้ออำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนอีกด้วยการเรียนการสอนออนไลน์เป็นการเรียนการสอนที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และฝึกฝนตนเองได้โดยลำพังแบบไม่มีข้อจำกัด ในเรื่องเวลาและสถานที่โดยสนับสนุนระบบการเรียนรู้ที่มีผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Student Centered Learning) ที่ผู้เรียนสามารถควบคุมจังหวะการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง (Self-paced Learning) ดังนั้นการเรียนการสอนออนไลน์นี้จะช่วยให้ผู้เรียนรู้สึกพอใจและไม่เกิดความกดดันขณะเรียนเมื่อเรียนไม่ทันผู้อื่นทำให้ไม่รู้สึกเครียดในระหว่างที่เรียนจึงส่งผลให้ผู้เรียนมีประสิทธิภาพในการเรียนสูงขึ้นภายใต้นโยบายสำคัญของรัฐบาลคือนโยบาย“ ดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม” สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) และกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมเล็งเห็นถึงความสำคัญที่จะสร้างให้เกิดความร่วมมือทางวิชาการจึงจัดทำโครงการน าร่องผลิตสื่อการเรียนรู้คุณภาพสูงโดยร่วมมือกับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และมหาวิทยาลัยศิลปากรเพื่อสนับสนุนการยกระดับคุณภาพการศึกษาไทยโดยมีเป้าหมายในการถ่ายทอดความรู้จากผู้ทรงคุณวุฒิสู่บุคลากรทางการศึกษาในลักษณะของสื่อการเรียนรู้แบบเปิด (Open Courseware) และร่วมกันในการพัฒนาระบบกลางในการจัดการเรียนการสอนและกระบวนการวัดและประเมินผล (กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร : ๒๕๖๐) เพื่อสร้างความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษามหาวิทยาลัยต่าง ๆ ของประเทศไทยเริ่มมีการจัดการเรียนการสอนออนไลน์หรือ e-Learning ทั้งในลักษณะเสริมการสอนปกติในชั้นเรียนและใช้ทดแทนการสอนปกติจึงทำให้ทั้งอาจารย์ผู้สอนและหน่วยงานผู้รับผิดชอบ e-Learning ของสถาบันการศึกษาต่าง ๆ หาแนวทางเพื่อการออกแบบและการผลิตบทเรียน e-Learning ให้ได้เกิดทั้งประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพื่อดึงดูดให้ผู้เรียนสนใจเกิดความสนใจการเรียนการสอนแบบออนไลน์มากที่สุด (วิภา เจริญภัณฑารักษ์: ๒๕๕๘) โดยมีการจัดตั้งเว็บไซต์

เพื่อนำเสนอสื่อการเรียนแบบ e-Learning ให้นิสิตนักศึกษาและประชาชนทั่วไปให้สามารถเข้าไปเรียนรู้ตามอัธยาศัยโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใน ระบบจัดการเรียน รู้ของโครงการมหาวิทยาลัยไซเบอร์ไทย (http://www.thaicyberu.go.th) ซึ่งทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ระบบเปิดสำหรับมหาขนแห่งชาติ (Thai MOOC) เพื่อรองรับ “การศึกษาระบบเปิดเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต” (Life long Learning Space)

การใช้รูปแบบของของการบริหารจัดการ การเรียนการสอนการสอนหรือฝึกอบรมผ่านแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ออนไลน์ในระบบเปิดหรือที่เรียกกันว่าหลักสูตรออนไลน์แบบเปิดสำหรับมหาชนหรือ Massive Open Online Course หรือ MOOC เป็นรูปแบบการเรียนการสอนออนไลน์ที่สามารถเข้าถึงได้โดยไม่มีค่าใช้จ่ายรองรับกลุ่มผู้เรียนขนาดใหญ่บทเรียนและแหล่งทรัพยากรเป็นรูปแบบเปิดกิจกรรม และการประเมินผลเน้นในเรื่องของความท้าทายให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้สามารถควบคุมการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองมีอิสระในการเลือกเนื้อหาที่ต้องการเรียนรู้ได้เท่าที่ตนเองต้องการเน้นการมีปฏิสัมพันธ์ ตามสภาพจริงในบริบทการเรียนรู้ร่วมกัน (จินตวีร์คล้ายสังข์: ๒๕๖๐) หาก MOOC สามารถดึงดูดให้ผู้เรียนอยู่กับเนื้อหาที่เรียนได้นานขึ้นและสามารถสร้างสภาพแวดล้อมสำหรับการเรียนรู้ได้ดีอย่างน้อยให้เทียบเท่ากับการเรียนในห้องเรียนการเรียนการสอนออนไลน์ผ่านระบบ MOOC ก็ถือได้ว่าเป็นการเรียนการสอนที่มีต้นทุนต่ำกว่าเข้าถึงผู้เรียนได้จำนวนมากกว่าในเวลาเดียวกันมีความยืดหยุ่นกว่าและอาจมีประสิทธิภาพที่ดีกว่า (อิสริยะ สัตกุลพิบูลย์:๒๕๖๐)

จากความสำคัญของปัญหาที่ได้กล่าวมา โรงเรียนเบญจลักษ์พิทยา จึงได้พัฒนานวัตกรรมระบบการบริหารจัดการ โดยใช้ BP-STID Model สำหรับโรงเรียนเบญจลักษ์พิทยา ในการบริหารจัดการการจัดเก็บฐานข้อมูลซึ่งมีประโยชน์ต่อโรงเรียนและครูผู้สอนที่ต้องการพัฒนาระบบการจัดการฐานข้อมูลและเพื่อใช้เป็นแนวทางในการออกแบบและพัฒนาคุณภาพของสภาพแวดล้อมการเรียนการสอนออนไลน์ให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้นและมีความต้องการในการเรียนรู้ผ่านระบบออนไลน์เพิ่มมากขึ้น ทำให้เกิดความเชื่อและค่านิยมในการจัดการศึกษาร่วมกันทั้งผู้บริหารและครู สามารถสร้างสิ่งแวดล้อม เชิงบวกสู่การจัดการศึกษาโรงเรียนคุณภาพประจำตำบล เหมาะสมกับนักเรียนในยุคแห่งการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ ๒๑

๒. วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนานวัตกรรมระบบการบริหารจัดการ โดยใช้ BP-STID Model สำหรับโรงเรียนเบญจลักษ์พิทยา

๓.ขอบเขตของการศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ BP-STID Model

ตัวแปรตาม ได้แก่ ระบบบริหารจัดการสถานศึกษายุคดิจิตัล ๔.๐

ประชากรและตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ จำนวน ๕๔ คน

ตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ซึ่งเป็นครูและบุคลากร ที่ปฏิบัติหน้าที่ในภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๕ ได้มาโดยเลือก

เนื้อหาที่ใช้ เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับระบบการบริหารจัดการสถานศึกษายุคดิจิตัล ๔.๐

ระยะเวลาที่ใช้ ใช้เวลาทดลอง จำนวน ๑๐ ชั่วโมง ในระหว่างวันที่ ๙– ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๖๕

๔. วิธีดำเนินการศึกษา

ระบบบริหารจัดการ โดยใช้ BP-STID Model สำหรับโรงเรียนเบญจลักษ์พิทยา เป็นนวัตกรรม

ประเภทระบบบริหารจัดการ การบริหารการจัดการเรียนการสอน (Learning Management System) อธิบายได้ ดังนี้

BP ย่อมาจาก Benjalakpittaya หมายถึง โรงเรียนเบญจลักษ์พิทยา

S ย่อมาจาก Student หมายถึง การพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะในศตวรรษที่ ๒๑

T ย่อมาจาก Teacher หมายถึง การพัฒนาครูตามกรอบภาระงานที่ ก.ค.ศ. กำหนด ๓ ด้าน ๑๓ ตัวชี้วัด

I ย่อมาจาก Information หมายถึง การจัดเก็บและใช้ข้อมูลสารสนเทศอย่างเป็นระบบ

D ย่อมาจาก Development หมายถึง การพัฒนาอย่างไม่หยุดยั้ง

กล่าวโดยสรุป ความหมายของ BP-STID Model คือ “โรงเรียนเบญจลักษ์พิทยา มีการพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ พร้อมกับการพัฒนาครูให้มีความก้าวหน้าในวิชาชีพ บนฐานการจัดเก็บและใช้ข้อมูลสารสนเทศอย่างเป็นระบบเหมาะสมกับบริบท”

ระบบบริหารจัดการ โดยใช้ BP-STID Model สำหรับโรงเรียนเบญจลักษ์พิทยา มี ๔ ระยะด้วยกัน ดังนี้

ระยะที่ ๑ วิเคราะห์ความต้องการ(Analyze)

๑.๑) ด้านผู้เรียน ทักษะที่ต้องการพัฒนาในเบื้องต้นได้แก่ ทักษะการใช้คอมพิวเตอร์และการรู้เท่าทันเทคโนโลยี (Computing and ICT literacy) การคิดอย่างมีวิจารณญาณ แก้ปัญหาได้ (Critical Thinking and Problem Solving) คิดอย่างสร้างสรรค์ คิดเชิงนวัตกรรม (Creativity and Innovation) ทักษะการสื่อสารและการรู้เท่าทันสื่อ (Communications information and media literacy)

๑.๒) ด้านครูผู้สอน ทักษะที่ต้องการในการพัฒนา คือ ทักษะครูในศตวรรษที่ ๒๑ และความก้าวหน้าในวิชาชีพ ศึกษาและวิเคราะห์ภาระหน้าที่และปฏิบัติงานของครูผู้สอน เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาระบบบริหารจัดการเรียนการสอนให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น สามารถอำนวยความสะดวก ยืดหยุ่นต่อการนำไปใช้ในการเรียนการสอนได้ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้

๑.๓) มาตรฐานระดับชาติ การทดสอบทางการศึกษา (O-NET)

ระยะที่ ๒ ออกแบบและพัฒนาระบบ (Design & Development)

๒.๑) กำหนดความต้องการของระบบ โดยวิเคราะห์บริบทของนักเรียน ครูและบุคลากรโรงเรียนเบญจลักษ์พิทยา

๒.๒) เปรียบเทียบและเลือกแพลตฟอร์มเพื่อให้เหมาะกับบริบทของโรงเรียนเบญจลักษ์พิทยา คือ Google Classroom, Learn square, Micro Soft Teams, ระบบบริหารจัดการการเรียนการสอน (Learning Management System) LMS (Thaidigitalschool.Online), Facebook, Line โดยมีการปรึกษาจากผู้มีประสบการณ์โดยตรง มีการใช้และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

๒.๓) พัฒนาระบบตามแพลตฟอร์มที่เลือกคือ LMS (Thaidigitalschool.Online)

ระยะที่ ๓ การนำไปใช้(Implememt) โดยติดตั้งระบบที่เว็บไซต์

ระยะที่ ๔ การประเมินผล (Evaluation) จากผู้เกี่ยวข้องโดยครูนักเรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การประเมินประสิทธิภาพระบบการบริหารจัดการ โดยใช้ BP-STID Model สำหรับโรงเรียนมหาชนะชัยวิทยาคม ประเมินความพึงพอใจในการใช้งานระบบระบบการบริหารจัดการ โดยใช้ BP-STID Model โดยการใช้แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนและครูผู้สอนในการใช้งานระบบจำนวน ๓ ด้าน คือ การใช้งานระบบ รูปแบบการนำเสนอและประโยชน์ที่ได้รับ

๕. ผลการศึกษา

ผลการประเมินความพึงพอใจ ของผู้เรียน และครูผู้สอนในการใช้งานระบบจ านวน ๓ ด้าน คือ การใช้งานระบบ รูปแบบการน าเสนอ และประโยชน์ที่ได้รับ โดยการประเมินค่าเป็น ๕ ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด พบว่า ความพึงพอใจของผู้เรียนในการใช้งานระบบโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = ๔.๑๗) และความพึงพอใจของครูผู้สอนในการใช้งานระบบโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = ๔.๓๕)
ประโยชน์ที่ได้รับ

๑) โรงเรียนเบญจลักษ์พิทยา มีระบบ Digital Education Platform ที่สามารถบริหารจัดการได้เองตามบริบท

๒) ประหยัดงบประมาณและค่าใช้จ่ายได้การจัดทำเอกสารประกอบการเรียนการสอน

๓) เป็นการส่งเสริมการนำสื่อ เทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอน

๔) ประหยัดงบประมาณในการจัดซื้อครุภัณฑ์ เช่น เครื่องฉายโปรเจคเตอร์ โทรทัศน์ เครื่องขยายเสียง เป็นต้น

๕) โรงเรียนเบญจลักษ์พิทยาได้รับการยอมรับ เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนผ่านระบบบริหารจัดการการเรียนการสอน จะมีการบันทึกข้อมูลการใช้งาน (Log) อย่างเป็นระบบ ตรวจสอบย้อมหลังได้ คะแนนของผู้เรียนสามารถรายงานผลได้ทันทีทันใด (Realtime) ผู้เรียนเกิดความเชื่อมั่น ผู้ปกครองเกิดความเชื่อถือ

๖) โรงเรียนเบญจลักษ์พิทยาก้าวเข้าสู่การเป็น Digital School ที่มีการจัดการเรียนการสอนตามนโยบายการศึกษา๔.๐

๗) โรงเรียนเบญจลักษ์พิทยาได้พัฒนาครูในการนำสื่อ เทคโนโลยีมาใช้เพื่อการเรียนการสอนและประหยัดในการพัฒนาครู เนื่องจากสามารถใช้กระบวนการเรียนรู้และพัฒนาตามแนวทาง ของ “ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ” เป็นกระบวนการในการขับเคลื่อนให้แต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ช่วยเหลือกันโดยมีคณะทำงานคอยช่วยเหลือ

๖. บรรณานุกรม

ทิศนา แขมมณี.ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มี ประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่ ๒๑:โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,๒๕๖๐.

ธีรวุฒิ เอกะกุล. ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ ๕. อุบลราชธานี : วิทยาออฟเซทการพิมพ์, ๒๕๕๐.

บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ ๙. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, ๒๕๕๔.

เบญจลักษ์พิทยา, โรงเรียน. รายงานการประเมินตนเองโรงเรียนเบญจลักษ์พิทยา ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๒. โรงเรียนเบญจลักษ์พิทยา อำเภอเลญจลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ, ๒๕๖๔.

ผ่องพรรณ ตรัยมงคลกูล และสุภาพ ฉัตราภรณ์. การออกแบบการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ ๗. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ๒๕๕๕.

พิสณุ ฟองศรี. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพฯ : บริษัทด่านสุทธาการพิมพ์ ๒๕๕๔.

รุ่งทิวา นาบำรุง. “วิถีธรรมชาติแห่งการคิดเชิงคณิตศาสตร์เรื่องการคูณและการหารของเด็กที่มีอายุตั้งแต่

๗ –๑๐ ปี”, วารสารวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มศว. ๒ (๑) : ๕๘ –๖๐ ; เมษายน – กันยายน, ๒๕๕๐.

ศึกษาธิการ, กระทรวง.หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จ ากัด, ๒๕๕๒ ข.

๗. เผยแพร่ผลงาน/แลกเปลี่ยนผลงาน

เวบไซต์ครูบ้านนอกดอทคอม